

številkah je pa glavni dohodek iz predstav v gledišči, ker podpornikov, ki plačujejo po 2 gold. na leto je komej 200, tedaj dosti premalo, da bi se iz njih do-neskov mogli plačevati najnavdenejši stroški društva, ker še knjigam, ktere društvo izdaja, mora prikladati iz omenjenih dohodkov. Od 1. januarja do 28. maja l. l. je bilo dohodkov 2270 gold. 89 kr., stroškov 1972 gold. 3 kr., v blagajnici je 298 gold. 86 kr. v gotovem denarji in 300 gold. v obligacijah.

O volitvi odbora poročali smo že zadnjič. Marljive- vemu blagajniku g. Žagarju, ki že tri leta opravlja z hvale vrednim trudom brezplačno posel blagajnika, izreče g. prvosednik in ž njim ves zbor srčno zahvalo. Odborov predlog, da se imenuje za častnega uda prvi Jugoslovan, čestiti škup Strossmaier se je potrdil enoglasno in naudušeno. Nektore od g. prvosednika nasvetovane premembe društvenih pravil bode pretresel novi odbor in poročal v izrednem občnem zboru. Na vprašanje, kaj je z odškodnino ktero zahteva nemško glediško podvzetstvo razjasni g. prvosednik, da odboru ni nič znano o tem. Konečno izreče zbor zahvalo g. prvosedniku za uspešno njegovo delovanje in se sklene s tem zbor.

— (Poberki iz časnikov.) Pod naslovom „das Höchste an perfider Verhetzung“ pretresa „Laibacherica“ neki dopis iz Celja v „Slov. Nar.“ o izhodu ljublj. filharmo- nične družbe in naposled izlije ves svoj žolc v to, da pravi, da slovenska taktika le s surovo gro- mado deluje, ker drugače delati ne more pri v obče tako malo omikanem narodu. Ne da bi delali sodnika med „Laibacheričino“ kritiko in „Na- rodovim“ člankom ali da bi opravičevali „Nar.“ spis, vprašamo vladni list le: kako da se drzne žaliti ves narod naš slovenski, če ima pravdo s časnikom? ali niso take besede „das Höchste der wildesten Unver- schämtheit?“ Potem se pa čudite, da je narod razka- čen, če še celó vladni list njega in one, ki se pote- gujejo za pravice njegove, pred svetom tako nesramno v obraz bije! Če nimate naroda našega na svoji strani, se mar čudite? Ali ste kdaj kaj storili za njegovo omiko? Njegov jezik mu hočete zatreti v šolah, kan- celijah in sploh v javnem jeziku, ker ga imenujete „Bauernsprache“ in njegove zastopnike psujete za „kle- rikalce“, ker klerikalec biti je v vaših očéh sramota. Quousque tandem!

#### Očitna zahvala.

Zopet je razpušen naš deželni zbor in treba bode na novo voliti.

Ker ste me, častiti volilci okraja kranjskega, lož- kega in tržiškega! dosihmal še vselej s tolikim zaupa- njem za svojega zastopnika volili, da me je to prav živo v srce ganilo, smel bi skor misliti, da Vas je volja, tudi še v tretjič me voliti v deželni zbor.

Zato pa, da Vaša volitev ne bode zastonj, ker mi zdravje moje nikakor več ne dopuša udeleževati se delovanja zborovega tako, kakor je dolžnost poslančeva, zahvalujem se pristrčno za veliko zaupanje Vaše, ktero višje cenim kakor vsako drugo čast, ter prosim, da mi verjamete, da zavoljo bolehnosti mi ni mogoče, kakor bi rad, v vrsti drugih narodnih poslancev in prijatlov svojih poganjati se za blagor mile domovine naše, za svete pravice naroda našega.

Stopivši s pristrčno to zahvalo z odra očitnega za- gotovljam Vas, dragi mi rojaki, da do zadnjega dihljeja ostanem z dušo in telesom verni sin domovini naši, ter Vas ob enem prosim, da na mesto moje izvolite onega gospoda, kterege Vam bode nasvetoval popolnega zau- panja vredni odbor „Slovenije“.

V Ljubljani 1. junija 1870.

Baron Anton Zois.

#### Visokorodni gospod baron!

Z žalostnim srcem je zaslišalo društvo „Slovenije“ nemili glas, da Vam bolehnost Vaša ne dopušča, da bi še prevzeli poslanstvo za deželni zbor, ktero ste oprav- ljali od prvega začetka do današnjega dne z vso goreč- nostjo pravega domorodca. Verjemite nam, da z nami vred žaluje vsa naša domovina, ktera bo v sedanjih burnih časih milo pogrešala Vašega modrega sveta, Vaše mirne prevdarnosti, in Vaše zveste skrbljivosti, s ktero ste jej bili v vseh politiških stiskah zanesljiva pomoč in zaslomba. Naše edino tolažilo o tej boleči zgubi je svest, da ostanete tudi zanaprej v naši sredi, v sredi našega milega naroda, med katerim si stavite s svojo dobroto in svojimi blagimi deli nepozabljive spominke. Dovolite, blagosrčni gospod, da se Vam pri ti priložnosti društvo „Slovenije“ vsaj z besedami zahvaluje, z besedami, ki pri- dejo iz dna srca, za Vaše tolike žrtve, za Vašo gorečo ljubezen do domovine in naroda, v kateri Vas nihče ne preseže. Naj Vam večni Bog vse stoterno povrne, in naj Vas v zdravji in sreči še mnogo let ohrani naši dragi domovini trdno podporo in našemu ljudstvu očeta!

Od odbora društva „Slovenije“

3. junija 1870.

#### Novičar iz domačih in ptujih dežel.

*Iz Českega.* — Kaj zdaj mislijo Čehi, pripoveduje ondašnji časnik „Pokrok“ tako-le: „Ko je grof Potocki pretrgal pogajanje z voditelji slovanskega našega na- roda, se je v vsem premenila situacija na Českem, med nami in ministerstvom dunajskim je razpor popolnoma. To, kar so Čehi v formalnem in materijalnem oziru ho- teli dovoliti, nima zdaj nobene veljave več. Stališče Čehov je zdaj takošno, da nobenega na Dunaji ne bodo videli več, dokler ondi v ministerskih palačah ne bodo bivali možje, do katerih Slovani morejo zaupanje imeti. Le če med tem Čehi dobijo kraljevega dvornega kan- celarja, bodo pripravljene ž njim se pogajati. Dunaj mora zdaj prvo dobrovoljno besedo Čehom reči, a ne Čehi Dunaju. Ker Potocki ni hotel prve besede reči, tudi Čehi ne bodo rekli druge. Ker Potocki ni bil mož beseda, tudi oni niso vezani na to, kar so obljubili.“

*Iz Galicije.* — Nekteri časniki mislijo, da so se Poljaki popolnoma pobogali z dunajskim ministerstvom in da sprava je gotova; na tanko hočejo vedeti vse, kaj Galicija dobí, in vedó že celó imenovati novega deželnega glavarja in ministra galicijskega. Kako ven- dar so ustavoverci abotni! Stranka, kateri na čelu sto- jita Ziemialkovski in Groholski, je vsaki centralistični vladi privržena; tej stranki vstreči ni bilo Potockega treba, tudi Hasnerjevo ministerstvo jej je bilo po godu. Al vse druga je s federalistično stranko, ktero vodi Smolka; ta stranka ne gleda samo na to, kar je Po- ljakom po volji; ona ima zmirom celo državo pred očmi; ta stranka se bode na vso moč upirala temu, da bi se poslanci njih poslali v dunajski državni zbor, kajti ta zbor, ako bi se utegnil še kedaj zbrati, bil bi zgolj to, kar je bil dosedanji nesrečnega spomina.

*Hrvaško.* Iz Zagreba se je telegrafilo „Neue fr. Presse“, da véliki škof zagrebški bode Kovač po imenu, škof iz Pečúha (Fünfkirchen) na Ogerskem, šolski tovarš Rauchov. — Poslanci vojaške granice so se nevoljni vrnili iz Dunaja, ker ogerskega mini- sterstva predsednik Andrassy je vedel stvar zasukniti tako, da niso bili puščeni pred cesarja. Iz spomenice, ki so jo namenili Njegovemu Veličanstvu in ktero je „Zukunft“ razglasila, se razvidi, da Graničari možato zahtevajo to, kar jim gré in da jih ni volja trpeti, da bi se o njih sklepalo brez njih. Da so Magjari tako slepi, da ne vidijo, da zatiraje pravice državne in na- rodne igrajo z ognjem!